

[Дом](#)

[Изтегляния](#)

[Търсене](#)

[Индекс на сайта](#)

[Карта на сайта](#)

[Свържете се с нас](#)

[Начало](#) • [Кришна Яджур Веда Упанишади](#) • [Вараха Упанишад](#)

Вараха Упанишад

Вараха Упанишад

Превод от К. Нараянасвами Айяр

Ом! Нека Той ни защити и двамата заедно; нека Той ни подхранва и двамата заедно;

Нека работим заедно с голяма енергия,

Нека нашето обучение бъде енергично и ефективно;

Нека не спорим взаимно (или нека не мразим никого).

Ом! Нека има Мир в мен!

Нека има Мир в обкръжението ми!

Нека има Мир в силите, които действат върху мен!

ГЛАВА - I

Великият мъдрец Рибху извърши покаяние в продължение на дванадесет Дева

(божествени) години. В края на времето Господ се явил пред него във формата на глиган. Той казал: „Стани, стани и избери своята благодат“. Мъдрецът станал и след като се поклонил пред него, казал: „О, Господи, няма и в съня си да ти пожелаю онези неща, които желаят светските. Всички Веди, Шастри, Итихаси и всички други науки, както и Брахма и всички останали Деви, говорят за освобождението като резултат от познанието за твоята природа. Затова ми предай науката за Брахман, която разглежда твоята природа.“

Тогава Бхагаван (Господ) с форма на глиган казал:

1. Някои спореци твърдят, че има двадесет и четири Татви (принципа), а други - тридесет и шест, докато други твърдят, че има деветдесет и шест.

2. Ще ги разкажа по реда им. Слушайте с внимателен ум. Органите на сетивата са пет, а именно ухо, кожа, око и други.

3. Органите на действието са пет, а именно уста, ръка, крак и други. Праните (жизнените въздух) са пет; звукът и другите (а именно рудиментарни принципи) са пет.

4. Манас, Будхи, Читта и Аханкара са четири; следователно тези, които познават Брахман, знаят, че това са двадесет и четирите Татви.

5. Освен тях, мъдрите смятат, че петкратните елемента са пет, а именно земя, вода, огън, Ваю и Акаша;

6. Телата са три, а именно грубото, финото и Карана или причинното; състоянията на съзнанието са три, а именно будността, сънуването и съня без сънища.

7-8. Муните знаят, че общият сбор от Татви е тридесет и шест (заедно с Джива). С тези Татви има шест промени, а именно съществуване, раждане, растеж, трансформация, разпад и разрушение.

9. Гладът, жаждата, скръбта, заблудата, старостта и смъртта се казват, че са шестте немощи.

10. Кожата, кръвта, плътта, мазнините, костният мозък и костите се казват, че са шестте обвивки. Страст, гняв, алчност, заблуда, гордост и злоба са шестте вида врагове.

11. Вишва, Тайджаса и Праджня са трите аспекта на Джива. Сатва, Раджас и Тамас са трите Гуни (качества).

12. Прарабдха, Санчита и Агамин са трите Карми. Говорене, вдигане, ходене, отделяне на екскременти и наслаждаване са петте действия (на органите на действие);

13. И има също мисъл, сигурност, егоизъм, състрадание, памет (функции на Манас и т.н.), самодоволство, съчувствие и безразличие;

14. Дик (четвъртините на света), Ваю, Слънце, Варуна, Ашвини Девас, Агни, Индра, Упендра и Мритю (смъртта); и след това луната, четириликият Брахма, Рудра, Кшетраджана и Ишвара.

15-16. Така това са деветдесет и шестте Татви. Онези, които почитат с преданост мен във формата на глиган, които са различни от съвкупността на тези Татви и са без разпад, се освобождават от Аджнана и нейните ефекти и стават Дживанмукти.

17. Онези, които познават тези деветдесет и шест Татви, ще постигнат спасение в какъвто и ред на живот да са, независимо дали имат сплъстена коса, или са с обръсната глава, или имат (само) кичур коса. „Няма съмнение в това.“

Така завършва първата глава на Вараха Упанишад.

ГЛАВА - II

1. Великият Рибху (отново) се обърна към Господаря на Лакшми във формата на глиган така: „О, Господи, моля те, посвети ме във върховната Брахма-Видя (или наука).“

2-3. Тогава Господът, който премахва страданията на своите предани, бидейки

по този начин разпитан, отговори така: „Чрез (правилното спазване на) задълженията на собствената каста и порядките на живота, чрез религиозни аскетизми и чрез угождането на Гуруто (чрез правилното му служене), възникват у хората четирите, Вайрагя и т.н. Те са разграничаването на вечното от невечното; безразличие към удоволствията на този и другите светове;

4-5(а). Придобиването на шестте добродетели, Сама и т.н., и копнежът за освобождение. Те трябва да се практикуват.“ След като сте покорили сетивните си органи и сте се отказали от концепцията за „мое“ във всички обекти, трябва да поставите съзнанието си за „аз“ в (или да се идентифицирате с) мен, който съм свидетелят Чайтаня (съзнание).

5(б)-7(а). Да се родиш като човешко същество е трудно - още по-трудно е да се родиш като мъжко същество - и още по-трудно е да се родиш като Брахмана. Дори тогава, ако глупакът не познае чрез слушането и т.н. на Веданта истинската природа на Саччитананда (на Брахман), която е всепроникваща и която е отвъд всички касты и порядки на живота, кога ще постигне Мокша?

7(б)-8. Аз сам щастие. Няма друг. Ако се каже, че има друг, тогава това не е щастие. Няма такива неща като любов, освен заради мен. Любавта, която е заради мен, не е естествена за мен. Тъй като аз съм седалището на върховната любов, това „аз не съм“ не е такова.

9. Този, когото всички търсят, казвайки „Трябва да стана такъв“, съм аз самият, всепроникващият. Как може не-светлината да повлияе на Атман, самосиянието, което не е нищо друго освен светлината, от която произлизат думите „Аз не съм светлина“.

10-12(а). Твърдото ми убеждение е, че всеки, който знае със сигурност, че (Атман), който е самосияен и няма основа (на която да се опре), е част от Виджняна. Вселената, Джива, Ишвара, Мая и други всъщност не съществуват, освен моя пълен Атман.

12(б)-13(а). Аз нямам техните характеристики, Карма, която има Дхарана и други атрибути и е под формата на тъмнина, а Аджна не е годна да докосне (или да повлияе) на мен, който съм Атман, самосияещият.

13(б)-14(а). Човекът, който вижда (своя) Атман, който е всевидец и е отвъд всички касти и порядки на живота като на природата на Брахман, самият той става Брахман.

14(б)-15(а). Всеки, който вижда, чрез доказателствата на Веданта, тази видима вселена като Върховния престол, който е под формата на светлина, достига Мокша веднага.

15(б)-16(а). Когато това знание, което разсейва идеята, че това тяло (само) е Атман, се затвърди здраво в ума на човек, както е било преди знанието, че това тяло (само) е Атман, тогава този човек, дори и да не желае Мокша, я получава.

16(б)-17(а). Следователно, как ще бъде обвързан от Карма човек, който винаги се наслаждава на блаженството на Брахман, което има характеристиките на Саччитананда и което е различно от Аджняна?

17(б)-18. Хората с духовни очи виждат Брахман, който е свидетелят на трите състояния, който има характеристиките на битие, мъдрост и блаженство, това е основното значение на думите „Ти“ (Твам) и „Аз“ (Ахам) и който е недокоснат от всички петна.

19. Както слепият не вижда слънцето, което грее, така и невежият човек не вижда (Брахман). Само Праджняна е Брахман. Тя има истина и Праджняна като свои характеристики.

20. Чрез това добре познаване на Брахман, човек става безсмъртен. Този, който познава своя собствен Атман като Брахман, който е блаженство и е без двойственост и Гуни (качества), и който е истина и абсолютно съзнание, не се страхува от нищо.

21. Това, което е единствено съзнание, което е всепроникващо, което е вечно, което е всепълно, което е под формата на блаженство и което е неразрушимо, е единственият истински Брахман.

22-23(а). Твърдото решение на Брахма-Джняни е, че няма нищо друго освен това. Както светът изглежда тъмен за слепите и светъл за тези, които имат добри очи, така и този свят, пълен с многобройни страдания, за невежите е

пълнен с щастие за мъдрите.

23(б)-24(а). В мен, във формата на глиган, който съм безкраен и Блаженството на абсолютното Съзнание, ако има концепцията за недуализъм, къде тогава е робството? И кой е този, който ще бъде освободен?

24(б)-25(а). Истинската природа на всички въплътени обекти е винаги абсолютното Съзнание. Подобно на съда, видян от очите, тялото и неговите агрегати не са (т.е. не съществуват реално).

25(б)-26. Познавайки, като Атман, всички движещи се и фиксирани светове, които изглеждат различни от Атман, медитирай върху тях като „Това, което Аз съм“. Такъв човек тогава се наслаждава на истинската си природа. Няма друг, на който да се наслаждава освен един-Себе.

27. Ако има нещо, което е, тогава само Брахман притежава това качество. Този, който е свършен в Брахма-Джняна, макар че винаги вижда тази установена вселена, не я вижда различно от своя Атман.

28-30. Като осъзнава ясно моята форма, човек не е спънат от Карма. Той е безстрашен човек, който чрез собствения си опит познава като своя истинска природа всичко (вселената и Брахман), което е без тялото и сетивните органи - това е всевидецът - това е единствената ноуменална Виджняна, това е блаженият Атман (в контраст с Дживатма или нисшия аз) и това е самосияйният. Той е този, който трябва да бъде познат като „Аз“ (аз). О, Рибху, нека станеш Той.

31. След това никога няма да има никакво преживяване на света. След това винаги ще има преживяване на мъдростта на собствената истинска природа. Този, който е познал напълно Атман, няма нито освобождение, нито робство.

32. Който медитира, дори за една Мухурта (48 минути) чрез познанието на собствената си истинска форма, върху Него, който танцува като всевидетел, е освободен от всяко робство.

33. Поклони - поклони към мен, който съм във всички елементи, който съм Чидатма (т.е. Атман от природата на мъдростта), който е вечен и свободен и

който съм Пратягатман.

34-35. О, Девата, ти си Аз. Аз съм ти. Поклони заради мен и теб самия, които сте безкрайни и които сте Чидатма, като аз съм върховният Иша (Господ), а ти си Шива (с благотворна природа). Какво трябва да направя? Къде трябва да отида? Какво трябва да отхвърля?

36. (Нищо, защото) вселената е изпълнена от мен като с водите на вселенския потоп. Който се откаже от (привързаността) любовта към външното, любовта към вътрешното и любовта към тялото и по този начин се откаже от всички асоциации, се слива с мен. Няма съмнение в това.

37. Този Парамахамса (аскет), който, макар и да живее в света, се държи настрана от човешката общност като от змия, който гледа на красивата жена като на (жив) труп и на безкрайните чувствени обекти като на отрова и който е изоставил всяка страст и е безразличен към всички обекти, не е никой друг освен Васудева, (а именно) аз.

38. Това е Сатя (Истина). Това не е нищо друго освен истина. Само истината е това, което се казва сега. Аз съм Брахман, истината. Няма нищо друго освен Аз.

39. (Думата) „Упаваса“ (букв., пребиваване близо) означава пребиваване близо до (или съюз) на Дживатма и Параматман, а не (религиозното спазване, както е прието от светските хора) измършване на тялото чрез пости.

40. За невежите, каква е ползата от простото изсушаване на тялото? Като удряме около дупката на змия, можем ли да кажем, че сме убили голямата змия вътре.

41. Казва се, че човек постига Парокша (косвена) мъдрост, когато знае (теоретично), че има Брахман; но се казва, че постига Сакшаткара (пряко познание), когато знае (или осъзнава), че самият той е Брахман.

42. Когато йогин знае, че неговият Атман е Абсолютът, тогава той става Дживанмукта.

43. За Махатмите, винаги да бъдат в състояние „Аз съм Брахман“ допринася за тяхното спасение. Има две думи за робство и Мокша. Те са „мое“ и „не мое“.

44. Човек е обвързан от „мое“, но е освободен от „не мое“. Той трябва да изостави всички мисли, свързани с външните неща, а също и с препратките към вътрешните. „О, Рибху, след като си се отказал от всички мисли, трябва да почиваш доволен (в твоя Атман) завинаги.“

45. Цялата вселена е причинена единствено от Санкалпа. Само чрез Санкалпа вселената се проявява. След като си изоставил вселената, която е във формата на Санкалпа и си фиксираш ума си върху Нирвикалпа (тази, която е непроменима), медитирай върху моя дом в сърцето си.

46. О, най-интелигентно същество, прекарвай времето си в медитация върху мен, прославяй ме в песни, говори за мен един на друг и по този начин се посвещавай изцяло на мен като на Върховния.

47. Каквото и да е Чит (съзнание) във вселената, е само Чинматра. Тази вселена е само Чинмая. Ти си Чит. Аз съм Чит; съзерцавай световите също като Чит.

48-49(a). Направи желанията нулеви. Винаги бъди без какво петно. Как тогава ярката лампа на Атмична Виджняна, възникваща чрез Ведите, може да бъде засегната от Кармата, възникваща от невежеството на действащия и действащия?

49(b)-50(a). След като се отказах от не-Атман и бидейки в света, незасегнат от него, наслаждавай се само на Чинматра вътре в теб, винаги съсредоточен върху Единното.

50(b)-51(a). Тъй като Акаша на съда и тази на къщата се намират във всепроникващата Акаша, така и Дживите и Ишвара са еволюирали само от мен, Чидакаша (единствената Акаша на вселенското съзнание).

51(b)-52(a). Така че това, което не е съществувало преди еволюцията на Атмас (Джива) (и Ишвара) и това, което е отхвърлено накрая (а именно, вселенския потоп), се нарича Мая от Брахма-Джнани чрез тяхната дискриминация.

52(b)-53(a). Ако Мая и нейните ефекти (вселената) бъдат унищожени, няма състояние на Ишвара, няма състояние на Джива. Следователно, подобно на Акаша без своя носител, аз съм безупречният и Чит.

53(б)-54. Създаването, както на съзнателното, така и на несъзнателното, от Икшана (мисленето) до Правеша (навлизането) на онези, имащи формите на Джива и Ишвара, се дължи на създаването (или илюзията) на Ишвара; докато Самсара (светското съществуване) от будно състояние до спасението се дължи на създаването на Джива.

55. Така че Кармите, предопределени в жертвоприношението (наречено) Триначака (наречено така по Начикети на Катха Упанишад) до Йога, зависят от илюзията на Ишвара; докато (системите от) Локаята (атеистична система) до Санкхя почиват на илюзията на Джива.

56. Следователно, стремящите се към спасение никога не трябва да навлизат в полето на спорове относно Джива и Ишвара. Но с необезпокояван ум трябва да се изследват Таттвите на Брахман.

57. Тези, които не познават Таттвата на неповторимия Брахман, са само заблудени хора. Откъде (тогава) е спасението за тях? Откъде тогава е щастието (за тях) в тази вселена?

58. Ами ако имат мисли за превъзходство и малоценност (на Ишвара и Джива)? Ще му повлияят ли суверенитетът и просията (изпитвани от човек) в състояние на сън в будно състояние?

59. Когато Будхи е погълнат в Аджнана, тогава това се нарича от мъдреците сън. Откъде тогава е сънят за мен, който нямам Аджнана и нейните ефекти?

60. Когато Будхи е в пълен разцвет, тогава се казва, че е Джаграт (будно състояние). Тъй като нямам промени и т.н., за мен няма будно състояние.

61. Движението на Будхи във фините Нади представлява състоянието на сън. В мен, без акта на движение, няма сънуване.

62. Тогава по време на Сушупти, когато всички неща са погълнати, обгърнати от Тамас, той се наслаждава на най-висшето блаженство на собствената си природа в невидимо състояние.

63. Ако вижда всичко като Чит без никаква разлика, само той е истински Виджняни. Само той е Шива. Само той е Хари. Само той е Брахма.

64. Това светско съществуване, което е океан от скръб, не е нищо друго освен дълготраен сън, или илюзия на ума, или дълготрайно царуване на ума. От ставане от сън до лягане, единственият Брахман трябва да бъде съзерцан.

65. Като карам тази вселена, която е само наслагване, да бъде погълната, Читта участва в моята природа. След като унищожавам всичките шест могъщи врагове, чрез тяхното унищожение ставам недвойственият Един като ароматния слон.

66. Дали тялото загива сега или трае ерата на луната и звездите, какво значение има за мен, че имам само Чит като тяло? Какво значение има за Акаша в съда, дали той (съдът) е унищожен сега или съществува дълго време.

67. Докато блатото на змията лежи безжизнено в дупката си, тя (змията) не проявява никаква привързаност към него.

68. По същия начин мъдрите не се отъждествяват с грубите и фините си тела. Ако заблуждаващото знание (че вселената е реална) с нейната причина бъде унищожено от огъня на Атма-Джнана, мъдрият човек става безтелесен чрез идеята „То (Брахман) не е това; То не е това“.

69. Шастрите, знанието за реалността (на вселената) загиват. Чрез директното възприемане на истината, годността на човек за действие (в тази вселена) престава. С прекратяването на Прарабдха (частта от миналата Карма, на която се наслаждаваме в този живот), се случва унищожаването на проявлението (на вселената). По този начин Мая се унищожава по троен начин.

70. Ако в самия него не се случи отъждествяване (на Джива) с Брахман, състоянието (на отделеността) на Джива не загива. Ако недуалният е истински разпознат, тогава всички афинитети (към обекти) престават.

71. С прекратяването на Прарабдха (произтичаща от прекратяването на афинитетите), съществува и тази на тялото. Следователно е сигурно, че Мая загива по този начин напълно. Ако се каже, че цялата вселена е, че само Брахман е този, който е от природата на Сат.

72. Ако се каже, че вселената блести, тогава само Брахман блести. (Миражът на) цялата вода в оазиса всъщност не е нищо друго освен самият оазис. Чрез изследване на собствения Аз, трите свята (горе, долу и среден) са само от природата на Чит.

73. В Брахман, който е един и единствен, същността на чиято природа е абсолютно съзнание и който е отдалечен от различията между Джива, Ишвара и Гуру, няма Аджнана. В такъв случай, къде тогава е причината за вселената там? Аз съм този Брахман, който е изцяло пълен.

74. Докато пълната луна на мъдростта е ограбена от блясъка си от Раху (един от двата лунни възела) на заблудата, всички действия като ритуалите на къпане, даване на милостиня и жертвоприношение, извършвани по време на затъмнение, са безплодни.

75. Както солта, разтворена във вода, става едно цяло, така и ако Атман и Манас се отъждествят, това се нарича Самадхи.

76. Без благодатта на добър (съвършен) гуру, изоставянето на чувствените обекти е много трудно за постигане; така също и възприемането на (божествената) истина и постигането на истинското състояние.

77. Тогава състоянието на битие в собственото аз блести от само себе си в йогин, в когото е изгряла Джнана-Шакти и който е изоставил всички Карми.

78. (Свойството на) флуктуация е естествено за живака и ума. Ако или живакът е свързан (или консолидиран), или умът е свързан (или контролиран), какво тогава на тази земя не може да бъде постигнато?

79. Този, който придобие Мурччха, лекува всички болести. Мъртвите се възкресяват отново. Този, който е свързал (умът или живака си), е способен да

се движи във въздуха. Следователно живакът и умът даряват на човек състоянието на Брахман.

80. Господарят на Индриите (органите) е Манас (умът). Господарят на Манас е Прана. Господарят на Прана е Лая (йога на вглъбяване). Следователно Лая-йога трябва да се практикува.

81. За йогините Лая (йога) се казва, че е без действия и промени. Тази Лая (вглъбяване) на ума, която е над речта и при която човек трябва да изостави всички Санкалпи и да се откаже напълно от всички действия, трябва да бъде позната чрез собствения (опит).

82. Както актрисата, макар и подвластна (или танцуваща в хармония) на музика, чинели и други музикални инструменти на времето, има ума си съсредоточен върху защитата на съда на главата си, така и йогинът, макар и съсредоточен за момента върху множеството обекти, никога не изоставя ума си да съзерцава Брахман.

83. Човекът, който желае цялото богатство на Йога, трябва, след като се е отказал от всички мисли, да практикува с покорена умствена концентрация единствено върху Нада (духовен звук)."

Така завършва втората глава на Вараха Упанишад.

ГЛАВА - III

1. „Единственият Принцип не може по никакъв начин да приеме многообразни форми. Тъй като Аз съм безчастният, няма никой друг освен Аз.

2. Всичко, което се вижда и всичко, което се чува, не е нищо друго освен Брахман. Аз съм този Пара-Брахман, който е вечният, безупречният, свободният, единственият, неразделното блаженство, недвойственото, истината, мъдростта и безкрайността.

3. Аз съм от природата на блаженството; Аз съм от неразделната мъдрост; Аз съм върховният на върховния; Аз съм сияйното абсолютно Съзнание. Както

облаците не докосват Акаша, така и страданията, съпътстващи светското съществуване, не ме засягат.

4. Знай, че всичко е щастие чрез унищожаването на скръбта и всичко е от природата на Сат (битие) чрез унищожаването на Асат (небитие). Само природата на Чит (Съзнанието) е свързана с тази видима вселена. Следователно моята форма е безчастна.

5. За възвишения Йогин няма нито раждане, нито смърт, нито отиване (в други сфери), нито завръщане (на земята); няма петно, чистота или знание, но (вселената) му свети като абсолютно Съзнание.

6. Практикувай винаги мълчание „Аз съм (т.е., че ти самият си) Пара-Брахман“, което е истина и абсолютно Съзнание, което е неразделно и недвойствено, което е невидимо, което е безупречно, което е чисто, което е без второстепенно и което е благотворно.

7. То (Брахман) не е подвластно на раждане и смърт, щастие и нещастие. Не е подвластно на каста, закон, семейство и Готра (клан). Практикувайте мълчание - Аз съм Чит, което е Виварта-Упадана (т.е. илюзорната причина) на вселената.

8. Винаги практикувайте мълчание - Аз съм (а именно ти си) Брахман, тоест пълното, безценното, неразделното съзнание, което няма нито връзката, нито различията, съществуващи във вселената, и което участва в същността на недвойственото и върховното Сат и Чит.

9. Това, което винаги е и което запазва една и съща природа през трите периода от време, незасегнато от нищо, е моята вечна форма на Сат.

10. Дори състоянието на щастие, което е вечно без Упадхи (носители) и което е превъзхождащо цялото щастие, извлечено от Сушупти, е само от моето блаженство.

11. Както от лъчите на слънцето гъстият мрак скоро се разрушава, така и тъмнината, причината за прераждането, се разрушава от Хари (Вишну), а именно блясъка на слънцето.

12. Чрез съзерцанието и поклонението на моите (на Хари) нозе, всеки човек се освобождава от своето невежество. Начинът за унищожаване на смъртта и ражданията е само чрез съзерцанието на моите нозе.

13. Както любител на богатството хвали богат човек, така и ако човек с усърдие хвали Причината на вселената, кой няма да се освободи от робство?

14. Както в присъствието на слънцето светът сам по себе си започва да извършва своите действия, така и в мое присъствие всички светове са оживени за действие.

15. Що се отнася до седефа, илюзорната концепция за среброто е погрешно приписана, така и на мен чрез Мая е погрешно приписана тази вселена, която е съставена от Махат и т.н.

16. Не съм с онези разлики, които са (наблюдаеми) в тялото на хората от ниските касти, тялото на кравата и т.н., на неподвижния човек, телата на брахманите и други. 17.

Що се отнася до човек, дори след като е освободен от погрешното схващане за посоките, (същото погрешно схващане за) посоката продължава (както преди), точно така е за мен вселената, макар и унищожена от Виджняна. Следователно вселената не е.

18. Аз не съм нито тялото, нито органите на сетивата и действието, нито Пранас, нито Манас, нито Буддхи, нито Аханкара, нито Читта, нито Мая, нито вселената, включително Акаша и други.

19. Нито съм действащият, нито наслаждаващият се, нито този, който причинява удоволствието. Аз съм Брахман, който е само Чит, Сат и Ананда и който е Джанардана (Вишну).

20. Както чрез колебанието на водата слънцето (отразено в нея) се движи, така и Атман възниква в това светско съществуване чрез самата си връзка с Аханкара.

21. Това светско съществуване има Читта за свой корен. Тя (Читта) трябва да

бъде пречистена чрез многократни усилия. Как така имате увереност във величието на Читта?

22. Уви, къде е цялото богатство на царете! Къде са брахманите? Къде са всички светове? Всички стари са изчезнали. Много нови еволюции са се случили.

23. Много крори Брахми са починали. Много царе са се разнесли като пращинки. Дори за един Джнани любовта към тялото може да възникне чрез Асура (демоничната) природа. Ако Асура природата се възникне в мъдър човек, познанието му за истината става безплодно.

24. Ако Раджи и други, породени в нас, бъдат изгорени от огъня на разграничителната (божествена) мъдрост, как могат да покланят отново?

25. Точно както един много интелигентен човек се наслаждава на недостатъците на друг, така и ако човек открие собствените си недостатъци (и ги поправи), кой няма да бъде освободен от робството?

26. О, Господи на Мунис, само този, който няма Атма-Джнана и който не е еманципирана личност, копнее за Сиддхи. Той постига такива Сиддхи чрез медицина (или богатство), мантри, религиозни дела, време и умения.

27. В очите на един Атма-Джнани тези Сиддхи нямат значение. Този, който е станал Атма-Джнани, този, който има поглед единствено върху Атман и този, който е доволен с Атман (висшия Аз) чрез (своя) Атман (или нисшия Аз), никога не следва (диктатите на) Авидя.

28. Каквото и да съществува в този свят, той знае, че е от природата на Авидя. Как тогава един Атма-Джнани, който се е отказал от Авидя, ще бъде потопен в (или засегнат от) нея?

29. Въпреки че медицината, мантрите, религиозната работа, времето и уменията (или мистичните изрази) водят до развитието на Сиддхи, те все пак не могат по никакъв начин да помогнат на човек да достигне седалището на Параматман.

30. Как тогава може да се каже, че някой, който е Атма-Джнани и е без ум, копнее за Сиддхи, докато всички действия на неговите желания са контролирани?“

Така завършва третата глава на Вараха Упанишад.

ГЛАВА - IV

При друг случай Нидагха помолил бог Рибху да го просветли относно характеристиките на Дживанмукти. На което Рибху отговори утвърдително и каза следното: „В седемте Бхумики (или етапи на развитие на мъдростта) има четири вида Дживанмукти. От тях първият етап е Субхечча (добро желание); вторият е Вичарана (въпрос); третият е Тануманаси (или отнасящ се до изтъняния ум); четвъртият е Сатвапати (постигането на Сатва); петият е Асамшакти (непривързаност); шестият е Падартха-Бхавана (анализ на обектите) и седмият е Туря (четвъртият или последен етап). Бхумиката, която е под формата на Пранава (Ом), е образувана от (или е разделена на) Акара - „А“, Укара - „У“, Макара - „М“ и Ардха-Матра. Акара и другите са от четири вида поради разликата между Стхула (груб), Сукшма (фин), Биджа (семе или причина) и Сакши (свидетел). Техните Авастхи...“ са четири: будност, сънуване, сън без сънища и Туря (четвърти). Този, който е в (или съществото, което се идентифицира с) будно състояние в грубата Амса (същност или част) на Акара, се нарича Вишва; във фината същност той се нарича Тайджаса; в същността Биджа той се нарича Праджня; а в същността Сакши той се нарича Туря.

Този, който е в състояние на сън (или съществото, което се идентифицира със състоянието на сън) в грубата същност на Укара, е Вишва; във фината същност той се нарича Тайджаса; в същността Биджа той се нарича Праджня; и в същността Сакши той се нарича Туря.

Този, който е в състояние Сушупти в грубата същност на Макара, се нарича Вишва; във фината същност Тайджаса; в същността Биджа той се нарича Праджня; и в същността Сакши той се нарича Туря.

Този, който е в състояние Туря в грубата същност на Ардха-Матра, се нарича... Туря-Вишва. Във финия свят той се нарича Тайджаса; в Биджа есенцията се

нарича Праджня; а в Сакши есенцията се нарича Туря-Туря.

Туря есенцията на Акара е (или обхваща) първата, втората и третата (Бхумики или етапи от седемте). Туря есенцията на Укара обхваща четвъртата Бхумика. Туря есенцията на Макара обхваща петата Бхумика. Туря есенцията на Ардха-Матра е шестият етап. Отвъд него е седмият етап.

Този, който функционира в (първите) три Бхумики, се нарича Мумукшу; този, който функционира в четвъртата Бхумика, се нарича Брахмавит; този, който функционира в петата Бхумика, се нарича Брахмавидвара; този, който функционира в шестата Бхумика, се нарича Брахмавидвария; и този в седмата Бхумика се нарича Брахмавидварища. Във връзка с това има шлоки. Те са:

1. Субхечча се нарича първият Джнана-Бхуми (или етап на мъдрост); Вичарана, вторият; Тануманаси, третият;

2. Сатвапати, четвъртият; след това идват Асамшакти като пети, Падартха-Бхавана като шести и Туря като седми.

3. Желанието, което възниква у човек чрез чиста Вайрагя (след решението) „Да бъде ли невеж? Ще бъде видян от Шастрите и мъдрите“ (или „Ще изучавам книгите и ще бъде с мъдрите“) - се нарича от мъдрите Субхечча. 4.

Общуването с мъдрите и Шастрите и следването на правилния път, предшестващо практиката на безразличието, се нарича Вичарана.

5. Този етап, при който копнежът за чувствени обекти се разрежда през първия и втория етап, се нарича Тануманаси.

6. Този етап, при който, след като е станал безразличен към всички чувствени обекти чрез упражнението в (горните) три етапа, пречистената Читта почива върху Атман, който е от природата на Сат, се нарича Сатвапати.

7. Светлината (или проявлението) на Сатва-Гуна, която е здраво вкоренена (в човек) без никакво желание за плодовете на действията чрез практиката в горните четири етапа, се нарича Асамшакти.

8-9. Този етап, при който чрез практиката в (горните) пет етапа човек, след като е намерил наслада в Атман, няма представа за вътрешното или външното (макар и пред себе си) и се ангажира с действия само когато е подтикнат от други, се нарича Падартха-Бхавана, шестият етап.

10. Етапът, при който след изключително дълга практика в (горните) шест етапа човек е (неподвижно) фиксиран в съзерцанието само на Атман, без разликата (на вселената), е седмият етап, наречен Туря.

11. Трите етапа, започващи със Субхечча, се считат за постигнати с (или сред) различия и не-различия. (Защото) вселената, която човек вижда в будно състояние, смята за наистина съществуваща.

12. Когато умът е здраво фиксиран върху недуалното Единство и концепцията за дуалност е отхвърлена, тогава той вижда тази вселена като сън чрез единението си с четвъртия етап.

13. Както есенният облак се разпръсква, така и тази вселена загина. О, Нидагха, бъди убеден, че такъв човек има само Сатва, която остава.

14. След като се изкачи до петия етап, наречен Сушуптипада (седало за сън без сънища), той остава просто в недуално състояние, бидейки освободен от всички различни различия.

15-16(а). Винаги интровертни, въпреки че винаги участват във външни действия, онези, които са ангажирани в практиката на този (шести етап), се възприемат като човек, който спи, когато е уморен (т.е. бидейки освободен от всички афинитети).

16(б). (Накрая) седмият етап, който е древният и който се нарича Гудхасупти, обикновено се постига.

17. Тогава човек остава в това безкрайно състояние без страх и с почти унищожено съзнание, където няма нито Сат, нито Асат, нито аз, нито не-аз.

18. Като празен съд в Акаша, има празнота както отвътре, така и отвън; като пълен съд наред океана, той е пълен както отвътре, така и отвън.

19. Не ставай нито познаващият, нито познаваемият. Нека станеш Реалността, която остава, след като всички мисли са изоставени.

20. След като отхвърлиш (всички различия на) виждания, зрението и видяното с техните афинитети, медитирай единствено върху Атман, който свети като върховна Светлина.

21. Казва се, че е Дживанмукта (освободен човек), в когото, макар и да участва в материалните грижи на света, вселената не се вижда да съществува като невидимата Акаша.

22. Казва се, че е Дживанмукта, светлината на чийто ум никога не залязва и не изгрява в страдание или щастие и който не се стреми да промени това, което му се случва (а именно, нито да намали страданието си, нито да увеличи щастieto си).

23. Казва се, че е Дживанмукта, който макар и в своята Сушупти да е буден и за когото будното състояние е непознато и чиято мъдрост е свободна от афинитетите (към обекти).

24. Казва се, че е Дживанмукта, чието сърце е чисто като Акаша, макар че действа (както е) в съответствие с любов, омраза, страх и други.

25. Казва се, че е Дживанмукта, който няма концепцията, че е действащият и чието Буддхи не е привързано към материални обекти, независимо дали извършва действия или не.

26. Казва се, че е Дживанмукта, от когото хората не се страхуват, който не се страхува от хората и който се е отказал от радостта, гнева и страха.

27. Казва се, че е Дживанмукта, който макар и да участва във всички илюзорни обекти, е хладен сред тях и е пълен Атман, (битуващ) сякаш те принадлежат на другите.

28. О, Муни, казва се, че е Дживанмукта, който е изкоренил всички желания на своята Читта, е (напълно) доволен с мен, който съм Атман на всички.

29. Казва се, че е Дживанмукта, който почива с непоклатим ум в онази изцяло чиста обител, която е Чинматра и е свободна от всички модификации на Читта.

30. Казва се, че е Дживанмукта, в чиято Читта не се виждат (различията) на вселената, аз, той, ти и другите, които са видими и нереални.

31. Чрез пътя на Гуру и Шастрите, влез скоро в сат - Брахман, който е непроменен, велик, пълен и без обекти - и бъди здраво установен там.

32. Само Шива е Гуру; само Шива е Ведите; само Шива е Господ; само Шива съм аз; само Шива е всичко. Няма никой друг освен Шива.

33. Неустрашимият Брахмана, познал Го (Шива), трябва да постигне мъдрост. Не е нужно човек да изрича много думи, тъй като те само увреждат органа на речта.

34. (Риши) Шука е Мукта (еманципирана личност). (Риши) Вамадева е Мукта. Няма други (които са постигнали еманципация) освен чрез тези (т.е. двата пътя на тези двама Риши). Тези смели мъже, които следват пътя на Шука в този свят, стават Садьо-Мукти (т.е. еманципирани) веднага след (износването на тялото);

35. Докато тези, които винаги следват пътя на Вамадева (т.е. Веданта) в този свят, са подложени отново и отново на прераждания и постигат Крама (постепенно) еманципиране чрез Йога, Санкхя и Карми, свързани със Сатва (Гуна).

36. По този начин има два пътя, установени от Господаря на Девите (т.е.) - пътищата Шука и Вамадева. Пътят Шука се нарича път на птицата, докато пътят на Вамадева се нарича път на мравката.

37-38. Тези хора, които са познали истинската природа на своя Атман чрез задължителните и забранителни предписания (на Ведите), изследването на (истинското значение на) Маха-Вака (свещените изречения на Ведите), Самадхи на Санкхя Йога или Асампраджната Самадхи и които по този начин са се пречистили, достигат върховния престол чрез пътя Шука.

39-40. След като чрез практиката на Хатха-Йога с болката, причинена от Яма, пози и др., стане податлив на постоянно повтарящите се препятствия, причинени от Анима и други (Сиддхи), и не е получил добри резултати, човек се ражда отново в голямо семейство и практикува Йога чрез предишните си (кармични) склонности.

41. След това чрез практикуването на Йога в продължение на много животи, той постига спасение (а именно) върховния престол на Вишну чрез пътя Вамадева.

42. По този начин има два пътя, които водят до постигането на Брахман и които са благотворни. Единият дава мигновено спасение, а другият - постепенно спасение. За този, който вижда (всичко) като едно (Брахман), къде е заблудата? Къде е скръбта?

43. Тези, които са под погледа на онези, чието Буддхи е единствено заето с истината (на Брахман), която е краят на всяко преживяване, са освободени от всички отвратителни грехове.

44. Всички същества, обитаващи небето и земята, които попадат под зрението на Брахмавитите, веднага се освобождават от греховете, извършени по време на много Крори раждания."

Така завършва четвъртата глава на Вараха Упанишад.

ГЛАВА - V

Тогава Нидагха помолил Господ Рибху да го просветли относно правилата (които трябва да се спазват) в практиката на Йога. Съответно Той (Господът) казал следното:

1. „Тялото е съставено от петте елемента. То е изпълнено с пет Мандали (сфери). Това, което е твърдо, е Притхви (земя), една от тях; това, което е течно, е Апас;

2. Това, което е ярко, е Теджас (огън); движението е свойство на Ваю; това, което прониква навсякъде, е Акаша.“ Всичко това трябва да се знае от стремящ

се към йога.

3. Чрез духането на Ваю-Мандала в това тяло (се причиняват) 21 600
вдишвания всеки ден и нощ.

4. Ако има намаляване на Притхви-Мандалата, възникват гънки по тялото; ако
има намаляване на същността на Апас, възниква постепенно посивяване на
косата;

5. Ако има намаляване на същността на Теджас, има загуба на глад и блясък;
ако има намаляване на същността на Ваю, има непрестанен тремор;

6. Ако има намаляване на същността на Акаша, човек умира. Дживита (т.е.
Прана), която притежава тези елементи, нямайки място за почивка (в тялото)
поради намаляването на елементите, се издига като птици, летящи във
въздуха.

7. Поради тази причина се нарича Удяна (буквално, летяща нагоре). Във връзка
с това се казва, че има Бандха (връзка, която означава също поза, наречена
Удяна-Бандха, чрез която това бягство може да бъде спряно). Тази
Удяна-Бандха е за (или премахва) смъртта, както лъв за слон.

8. Нейното преживяване е в тялото, както и Бандхата. Нейното връзване (в
тялото) е болезнено. Ако има вълнение на Агни (огън) в корема, тогава ще се
причини много болка.

9. Следователно, това (Удяна-Бандха) не трябва да се практикува от някой,
който е гладен или който има спешна нужда да се напие или да се изхожда. Той
трябва да приема многократно в малки количества правилна и умерена храна.

10. Той трябва да практикува Мантра-Йога, Лая-Йога и Хатха-Йога, съответно
чрез леки, средни и трансцендентални методи (или периоди). Лая, Мантра и
Хатха-Йога имат всяка (еднакви) осем подчинени.

11-12(a). Те са Яма, Нияма, Асана, Пранаяма, Пратяхара, Дхарана, Дхяна и
Самадхи.

12(б)-13(а). (От тях) Яма е десет вида. Те са ненараняване, истина, неалчност, въздържание, състрадание, прямота, търпение, смелост, умерено хранене и чистота (телесна и умствена).

13(б)-14. Нияма е десет вида. Те са Тапас (религиозни аскетизми), удовлетворение, вяра в съществуването на Бог или Ведите, благотворителност, поклонение на Ишвара (или Бог), слушане на тълкувания на религиозни доктрини, скромност, (добър) интелект, Джапа (мърморене на молитви) и Врата (религиозни обреди).

15-16. Това са единадесет пози, започващи с Чакра. Чакра, Падма, Курма, Маюра, Кукута, Вира, Свастика, Бхадра, Симха, Мукта и Гомукха са позите, изброени от познавачите на Йога.

17. Поставянето на левия глезен върху дясното бедро и десния глезен върху лявото бедро и поддържането на тялото изправено (докато седите) е позата „Чакра“.

18. Пранаяма трябва да се практикува отново и отново в следния ред, а именно вдишване, задържане на дишането и издишване. Пранаяма се извършва чрез Надисите (нервите). Затова се нарича самите Надиси.

19. Тялото на всяко разумно същество е дълго деветдесет и шест пръста. В средата на тялото, два пръста над ануса и два пръста под половия орган, се намира центърът на тялото (наречен Муладхара или сакрален плексус).

20-21. Девет пръста над гениталиите се намира Канда от Нади, която е с овална форма, четири пръста висока и четири пръста широка. Заобиколена е от мазнини, плът, кости и кръв.

22. В нея се намира Нади-чакра (колело от нерви) с дванадесет спици. Там се намира Кундали, чрез която се поддържа това тяло.

23. Тя покрива с лицето си Брахмарандра (т.е. дупката на Брахма) на Сушумна. (До) Сушумна живеят Надите Аламбуша и Кухух.

24. В следващите два (спици) са Варуна и Ясвини. На сплицата южно от

Сушумна е, в правилната посока, Пингала.

25. На следващите два спици са Пуша и Паясвини. На спицата на запад от Сушумна е Нади, наречена Сарасвати.

26. На следващите два спици са Санкхини и Гандхари. На север от Сушумна обитава Ида;

27-28. В следващата е Хастиджихва; в следващата е Вишводара. В тези спици на колелото дванадесетте Нади носят дванадесетте Ваю отляво надясно (към различните части на тялото). Надите са като (т.е. изтъкани като основата и вътъка на) плат. Казва се, че имат различни цветове.

29-30. Централната част на плата (тук сборът от Нади) се нарича Набхи Чакра (пъпния сплит). Джваланти, Надарупини, Парарандра и Сушумна се наричат (основни) опори на Нада (духовен звук). Тези четири Нади са с рубинен цвят. Централната част на Брахмарандра е отново и отново покрита от Кундали.

31-33(а). Така десет Ваю се движат в тези Нади. Мъдрец, който е разбрал хода на Нади и Ваю, трябва, след като държи врата и тялото си изправени със затворена уста, да съзерцава неподвижно Туряка (Атман) на върха на носа си, в центъра на сърцето си и в средата на Бинду и трябва да вижда със спокоен ум през (умствените) очи нектара, изтичащ оттам.

33(б)-34. След като е затворил ануса и е издърпал Ваю и го е накарал да се издигне чрез (повторението на) Пранава (Ом), той трябва да завърши със Шри Биджа. Той трябва да съзерцава своя Атман като Шри (или Парашакти) и като облян в нектар.

35. Това е Калаванчана (буквално, илюзия на времето). Казва се, че е най-важното от всичко. Всичко, за което се мисли от ума, се осъществява от самия ум.

36. (Тогава) Агни (огънят) ще пламне в Джала (водата) и в пламъка (на Агни) ще се появят клоните и цветовете. Тогава изречените думи и извършените действия по отношение на вселената не са напразни.

37. Като се възпира Бинду по пътя, като се разпалва огънят във водата и като се кара водата да изсъхне, тялото се укрепва.

38. След като едновременно свие ануса и Йони (матката), съединени заедно, той трябва да изтегли Апана и да се съедини с нея със Самана.

39. Той трябва да съзерцава своя Атман като Шива, а след това като облян в нектар. В централната част на всеки лъч йогинът трябва да започне да концентрира Бала (воля или сила).

40. Той трябва да се опита да се издигне чрез съединението на Прана и Апана. Тази най-важна Йога озарява в тялото пътя на Сиддхите.

41. Както язовирната стена през водата служи като пречка за наводненията, така и йогите винаги трябва да знаят, че Чхая на тялото е към (Джива).

42. Тази Бандха се казва за всички Нади. Чрез благодатта на тази Бандха, Девата (богинята) става видима.

43. Тази Бандха с дължина четири фута служи като пречка за трите пътя. Това озарява пътя, чрез който Сиддхите са получили (своите Сиддхи).

44. Ако с Прана се накара да се издигне скоро Удана, тази Бандха, контролираща всички Нади, се издига.

45. Това се нарича Сампута-Йога или Мула-Бандха. Чрез практикуването на тази йога се овладяват трите Бандхи.

46. Чрез практикуване денем и нощем с прекъсвания или по всяко удобно време, Ваю ще попадне под негов контрол.

47. С контрола на Ваю, Агни (стомашният огън) в тялото ще се увеличава ежедневно. С увеличаването на Агни, храната и т.н. ще се усвояват лесно.

48. Ако храната е правилно усвоена, се увеличава Раса (същността на храната). С ежедневното увеличаване на Раса се увеличават Дхатус (духовните субстанции).

49. С увеличаването на Дхатус се увеличава и мъдростта в тялото. По този начин всички грехове, събрани по време на многобройни раждания, се изгарят.

50. В центъра на ануса и гениталиите се намира триъгълната Муладхара. То осветява седалището на Шива във формата на Бинду.

51. Там се намира Парашакти, наречена Кундалини. От това седалище възниква Ваю. От това седалище Агни се увеличава.

52. От това седалище произлиза Бинду и Нада се увеличава. От това седалище се ражда Хамса. От това седалище се ражда Манас.

53. Шестте чакри, започващи с Муладхара, се считат за седалище на Шакти (Богинята). От врата до върха на главата се счита за седалище на Самбху (Шива).

54. За Надите тялото е опората (или превозното средство); за Прана Надите са опората; за Джива Прана е обиталището; за Хамса Джива е опората;

55. За Шакти Хамса е седалището, локомотивът и неподвижната вселена. Бидейки без разсейване и със спокоен ум, човек трябва да практикува Пранаяма.

56. Дори човек, който е добре умел в практиката на трите Бандхи, трябва винаги да се стреми да познава с истинско сърце този Принцип, който трябва да бъде познат и е причината за всички обекти и техните атрибути.

57. Както издишването, така и вдишването трябва (да бъдат спрени и принудени да) останат в задържане на дъха (само). Той трябва да разчита единствено на Брахман, който е най-висшата цел на всички видими същества.

58. (Издаването на) всички външни обекти се казва, че е Речака (издишване). (Приемането на) духовното знание от Шастрите се казва, че е Пурака (вдъхновение), а (запазването за себе си на) такова знание се казва, че е Кумбхака (или задържане на дъха).

59. Освободен човек е този, който практикува такава Читта. Няма съмнение в това. Чрез Кумбхака той (умът) трябва винаги да бъде повдигнат и само чрез Кумбхака той трябва да бъде изпълнен отвътре.

60. Само чрез Кумбхака Кумбхака трябва да бъде здраво овладяна. Вътре в него е Парама-Шива. Това (Вайю), което е неподвижно, трябва да бъде разтърсено отново чрез Кантха-Мудра (поза на гърлото).

61-62. След като е проверил курса на Ваю, след като е усъвършенствал практиката на издишване и задържане на дишането и след като е поставил равномерно на земята двете ръце и двата крака, човек трябва да пробие четирите седалища чрез Ваю през трите Йоги. Той трябва да разтърси Махамеру с (помощта на) Пракотис (сили) в устието на Ваю.

63. Двете Пути (кухини) биват издърпани, Ваю пулсира бързо. Съединението на луната, слънцето и Агни трябва да бъде познато чрез нектара.

64. Чрез движението на Меру, Деватите, които се намират в центъра на Меру, се движат. Първоначално в неговия Брахма-Гранти скоро се образува дупка (или проход).

65. След това, след като прониза Брахма-Гранти, той пронизва Вишну-Гранти; след това пронизва Рудра-Гранти.

66-67(a). След това при йогина идва Ведха (пронизваща) чрез освобождението му от нечистотиите на заблудата, чрез религиозните церемонии (изпълнявани) в различни раждания, чрез милостта на Гурута и Деватите и чрез практиката на Йога.

67(б)-68. В Мандалата (сферата или областта) на Сушумна (разположена между Ида и Пингала), Ваю трябва да се издигне чрез характеристиката, известна като Мудра-Бандха. Краткото произношение (на Пранава) освобождава (човека) от грехове; дългото му произношение дарява (на човек) Мокша.

69-70. Така е и с произношението му в Апяяна или Плута Свара (тон). Той е познавач на Веда, който чрез гореспоменатите три начина на произношение

познава края на Пранава, който е отвъд силата на речта, като неспирния поток от масло или протяжния звън на камбана. Кратката Свара отива към Бинду. Дългата Свара отива към Брахмарандра; Плута към Двадасанта (дванадесети център). Мантрите трябва да се произнасят, за да се получат Мантра Сиддхи.

71-72(а). Тази Пранава (ОМ) ще премахне всички препятствия. Тя ще премахне всички грехове. От тях са посочени четири Бхумики (състояния), а именно Арамбха, Гхата, Паричая и Нишпати.

72(б)-73(а). Арамбха е състояние, в което човек, изоставил външните карми, изпълнявани от трите органа (ум, реч и тяло), винаги е ангажиран само с умствена карма.

73(б)-74(а). Мъдрите казват, че състоянието Гхата е това, в което Ваю, след като е пробила отвор от западната страна и е пълна, е здраво фиксирана там.

74(б). Състоянието Паричая е това, в което Ваю е здраво фиксирана към Акаша, нито е свързана с Джива, нито не, докато тялото е неподвижно.

75. Казва се, че състоянието Нишпати е това, в което се случват творение и разтваряне чрез Атман или състоянието, в което йогин, станал Дживанмукта, извършва Йога без усилие.

Който рецитира тази Упанишад, става безупречен като Агни. Подобно на Ваю, той става чист. Той се освобождава от греха на пиенето на алкохол. Той се освобождава от греховете на кражбата на злато. Той става Дживанмукта. Това е казано в Ригведа. Подобно на окото, проникващо в Акаша (виждащо без усилие всичко горе), мъдрият човек вижда (винаги) върховния престол на Вишну. Брахманите, чиито духовни очи винаги са широко отворени, хвалят и осветяват по различни начини духовния престол на Вишну. ОМ, така е Упанишадата."

Така завършва петата глава на Вараха Упанишад.

Ом! Нека Той ни защити и двамата заедно; нека Той ни подхранва и двамата заедно;
нека работим съвместно с голяма енергия,

нека нашето обучение бъде енергично и ефективно;
нека не спорим взаимно (или нека не мразим никого).
Ом! Нека има мир в мен!
Нека има мир в обкръжението ми!
Нека има мир в силите, които действат върху мен!

Тук завършва Вараха Упанишад, принадлежаща към Кришна Яджур Веда.

Публикувано | Променено на 28 юни 2018 г.

Онлайн книги

Аз

Бхагавад Гита
Брахма Сутра
Упанишади
Ведите
Ведически химни
Рамаянам

II

Ади Шанкара
Шри Рамакришна
Шри Сарада Деви
Свами Вивекананда
Рамана Махарши
Свами Рамдас
Канчи Маха Периява
Джиду Кришнамурти [JK]
Нисаргадата Махарадж

III

Статии и резюме
Уроци по Веданта
Книги от Веданта - Други

IV

Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри

В

Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти

Нашите уебсайтове

Духовен магазин [Celextel](#)

Магазин за електронна музика [Celextel](#)

Духовна библиотека [Vedanta](#)

Библиотека [Vedanta Shastras](#)

Религията не е въпрос на догми и вярвания, на ритуали и суеверия; нито е култивиране на лично спасение, което е егоцентрична дейност. Религията е цялостният начин на живот; тя е разбирането на истината, което не е проекция на ума.

Дж. Кришнамурти

, Коментари върху живота: Серия 3 - Глава: 20

Отказ от отговорност: [Celextel](#) създаде тази **Веданта духовна библиотека** с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упражняват собствена преценка и да се позовават на оригиналния източник за всички практически цели.

Разпространението, публикуването и неразрешеното копиране на тези онлайн книги без предварително разрешение на съответните автори, издатели или преводачи са забранени.

Авторско право © 2002-2025 [Celextel Enterprises Pvt. Ltd.](#) Всички права запазени.

Тема за иновации от [Caginetranet](#) ** Задвижвано от [GetSimple](#)

